

Η εξέγερση ανέδειξε στοιχεία εθνικού διχασμού στην Τουρκία

Της Ζέζας Ζήκου

Ο Ερντογάν βιάζεται πολύ να μεταλλάξει την Τουρκία... Πιστεύει ότι ο χρόνος κυλάει εις βάρος του. Όμως, η μετάλλαξη αυτή πυροδοτεί το μίσος που ενυπάρχει στη διχασμένη μεταξυ κεμαλιστών-ισλαμιστών, Τουρκία. Τη μετάλλαξη αυτή την αισθάνονται στο πετσί τους οι νέοι, που άρχισαν να αντιδρούν. Ο Ταγίπ Ερντογάν απέτυχε να επανασυγκολλήσει τις δύο Τουρκίες επαναφέροντας σταδιακά το πολιτισμικό Ισλάμ στην καθημερινή ζωή των Τούρκων.

Όμως, στη σύγκρουση αυτή την απόλυτη υπεροχή την έχει ήδη εξασφαλίσει ο Ερντογάν έχοντας εξοντώσει το λεγόμενο κεμαλικό βαθύ κράτος. Ελέγχοντας ταυτοχρόνως το ανώτατο πολιτειακό αξίωμα και την κυβέρνηση, μπόρεσε από πολύ ενισχυμένες θέσεις να δημιουργήσει μια ευνοϊκή γι' αυτόν και το κόμμα του, ισορροπία με τους στρατηγούς.

Αν δεν στραφούν εναντίον

του οι Κούρδοι και οι Αλεβίτες, ο Ερντογάν εύκολα θα καταστείλει την εξέγερση των νέων της πλατείας Ταξίμ. Δεδομένου ότι η εκλογή προέδρου Δημοκρατίας, που αναμένεται να θέσει υποψηφιότητα ο Ερντογάν, θα γίνει για πρώτη φορά απευθείας από τον λαό τον Αύγουστο του 2014, καθώς και ότι μόνος εφικτός τρόπος για την αναθεώρηση του τουρκικού Συντάγματος κατά τις επιθυμίες του Τούρκου πρωθυπουργού είναι το δημοψήφισμα, είναι δύσκολο να παρατηρηθεί ουσιαστική απόκλιση από την παρούσα πολιτική. Σίγουρα θα αποτελούσε τη μέγιστη θεραπευτική αγωγή σε μια χώρα με σοβαρές δικαστικές τάσεις και θα εξασφάλιζε για τον ίδιο μια μόνιμη εκλογική πελατεία από έναν πληθυσμό της τάξεως του ενός πέμπτου της σημερινής Τουρκίας. Όμως οι στρατιωτικοί και το «βαθύ κράτος» απέρριψαν με οργή την προσπάθεια και ο Ερντογάν τους

συνέτριψε. Ο κεμαλισμός έχασε την αποκλειστικότητά του στον κεντρικό και αριστερό χώρο του πολιτικού φάσματος, και ο Ερντογάν με πολιτικούς τύπου Νταβούτογλου δρομολόγησαν την επανίδρυση του τουρκικού κράτους το οποίο θα αναγνωρίζει τους Κούρδους, τους Αλεβί (Σίιτες Τούρκους), τους Λαζούς και όλους όσοι συνδέει ένα κοι-

νή κοσμικής και δυτικής ταυτότητας της Τουρκίας, ο Ερντογάν ενεδύθη επιτυχώς τον μανδύα του φιλοευρωπαίου, ενώ η αντιπολίτευση υιοθέτησε αντιευρωπαϊκή στάση. Ήταν η μεγάλη παγίδα. Η αντιδυτική στάση της αντιπολίτευσης θυμίζει αυτήν του προδομένου εραστή. Και αυτή υποστηρίζει την ένταξη στην Ε.Ε. Φοβάται όμως

ονειρεύεται ότι θα ξαναβάλει πόδι στις πετρελαιοφόρες περιοχές του Κιρκούκ και της Μοσούλης, τώρα ανησυχεί. Εάν η ίδρυση κουρδικού κράτους είναι μία βραδυφλεγής βόμβα για την Αγκυρα, η συμπερίληψη σ' αυτό το κράτος των πετρελαιοπηγών του Κιρκούκ και της Μοσούλης καθιστά το σενάριο πραγματικό εφιάλτη.

Ο ιστορικός αυτός λαός, μετά από πολλούς αιώνες δυσμενών συνθηκών αποκτά ξεχωριστή βαρύνουσα θέση στη νέα τάξη πραγμάτων στην περιοχή. Μολονότι ανήκουν στον ισλαμικό κόσμο είναι φυσικοί εχθροί των Ιρακινών και των Ιρανών, οι οποίοι μαζί με τους Τούρκους, είναι δυνάστες και κατακτητές τους. Μια αυτόνομη κουρδική περιφερειακή κυβέρνηση είναι επικεφαλής τώρα στο πλούσιο σε πετρέλαιο βόρειο Ιράκ, ενώ με την εξέγερση της Συρίας δημιουργήθηκε μια κουρδική περιοχή αυτόνομη τόσο από το καθεστώς Ασσαντ όσο και

από την αντιπολίτευση, η οποία ελέγχεται από δυνάμεις που συνδέονται με το ΡΚΚ.

Η ενδυνάμωση, βεβαίως, της κουρδικής εθνοτικής αποτελεί μακροπρόθεσμα κίνδυνο για την εδαφική ακεραιότητα της Τουρκίας, καθώς περίπου 20 εκατ. Κούρδων ζουν στη γείτονα χώρα. Το ΡΚΚ έχει τώρα μια παρουσία στην περιοχή που ελέγχεται από την κουρδική περιφερειακή κυβέρνηση του Ιράκ, καθώς και στη Συρία και στο Ιράν. Το σοβαρό ενδεχόμενο να διαιρεθεί η Τουρκία έως το 2030, λόγω του κουρδικού παράγοντα, επισημαίνεται στην έκθεση του αμερικανικού Εθνικού Συμβουλίου Πληροφοριών. Ένα από τα έξι σενάρια που παρουσιάζονται στην έκθεση κάνει λόγο για τη δημιουργία «μιας οντότητας με βάση την περιοχή του Κουρδιστάν, που θα επηρεάσει την εδαφική ακεραιότητα της Τουρκίας, ενισχύοντας τον κίνδυνο διαίρεσής της». Ισλαλάχ.

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

νό μουσουλμανικό παρελθόν που παρά τις προσπάθειές του δεν κατάφερε να εξαφανίσει ο κεμαλισμός. Στο κουρδικό ζήτημα η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει λειτουργήσει καταλυτικά για τη βελτίωση της νομοθεσίας, σχετικά με τα δικαιώματα των μειονοτήτων. Με τη συστηματική υπονόμευση του στρατού, του δικαστικού σώματος και του εκπαιδευτικού συστήματος των τριών αυτών πυλώνων

ότι οι Ευρωπαίοι θα ασκήσουν πιέσεις για την επιβολή μεταρρυθμίσεων που θα εντείνουν τον ισλαμικό χαρακτήρα της Τουρκίας. Και σ' αυτό το πεδίο νικητής αναδύθηκε ο Ερντογάν.

Είναι πασίγνωστες οι φιλοδοξίες και οι ακόρεστες επεκτατικές διαθέσεις της Τουρκίας με όπλο τη μειονότητα των Τουρκομάνων να προσαρτήσεται το Κιρκούκ και τη Μοσούλη. Η Αγκυρα που δεν έπαψε ποτέ να

Ο ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΟΣ

Ο σουλτάνος, η κατοχή και η δημοκρατία του

Το τι συμβαίνει στην Τουρκία, ασφαλώς και μας αφορά, πολύ περισσότερο απ' ό,τι αφορά τους Γερμανούς, τους Μαλτέζους ή τους Αμερικάνους, που άρχισαν τώρα να αναλύουν την κατάσταση στην Τουρκία ως να πρόκειται για μια ακόμα «αραβική άνοιξη». Αλλά, εμείς δεν ανακαλύψαμε τώρα ξαφνικά το αντιδημοκρατικό καθεστώς του Ερντογάν για να παριστάνουμε τους έκπληκτους, που βγήκαν τόσες χιλιάδες διαδηλωτές στους δρόμους να ζητούν δημοκρατία. Και ούτε που τους απαντά ως φασίστας ο πρωθυπουργός τους, ανοίγοντας τα κεφάλια τους.

Ας το δουν οι Ευρωπαίοι, που δεν θέλουν να καταλάβουν ότι ένα καθεστώς που διαπνέει στρατεύματα κατοχής σε ευρωπαϊκό έδαφος και απειλεί όλους τους γείτονές του, δεν μπορεί να είναι δημοκρατικό και ευρωπαϊκό. Ας το δουν όμως, προπάντων, οι φωσπύρες της Λευκωσίας και των Αθηνών, που εδώ και δεκαετία χρόνια χειροκροτούν αλλοπαρμένους τον εκσυγχρονιστή Ερντογάν, που εφαρμόζει δήθεν πολιτική επίλυσης όλων των περιφερειακών προβλημάτων και μαζί με αυτά θα λύσει και το Κυπριακό, αν τον αφήσουν οι ξεροκέφαλοι απορριπτικοί Ελληνοκύπριοι.

Δεν αντελήφθησαν ποτέ την πραγματική φύση του νεο-οθωμανικού καθεστώτος και φρόντισαν να κτίσουν ένα μύθο, να ενισχύσουν τον εξωραϊσμό του (σε βάρος πάντα των συμφερόντων της Ελλάδας και της Κύπρου) για να ανταποκριθούν στην αυταπάτη της δημοκρατικής επίλυσης των διαφορών μας. Το αποτέλεσμα; Οι Ελληνοκύπριοι είναι οι κατηγορούμενοι, οι αδικωπραγούντες και ο Ερντογάν είναι ο σύγχρονος Ευρωπαίος, ο ειρνοποιός.

Τώρα, που ο τουρκικός λαός ζητά εκδημοκρατισμό, οι ίδιοι «δικοί μας» χειροκροτητές του Ερντογάν είναι στο πλευρό τους, διότι είναι «προοδευτικοί» και μορφωμένοι

και νέας τάξεως... Όμως, ο εκδημοκρατισμός μιας χώρας, χωρίς να ακυρώνει τις επεκτατικές βλέψεις κατά των γειτόνων της, είναι ακόμα μια άσκοπη ψευδαίσθηση, που εξωραϊζει την επεκτατική πολιτική των νεο-σουλτάνων, αλλά δεν αγγίζει την ουσία του προβλήματος. Οι Τούρκοι διαδηλωτές ζητούν δημοκρατικές μεταρρυθμίσεις. Να μην απαγορεύεται να φιλιούνται στο μετρό της Πόλης, να μην είναι τόσο αυστηροί οι νόμοι για το αλκοόλ, να μην γίνει η ανάπλαση στην πλατεία Ταξίμ, όπως τη θέλει ο Ερντογάν... Κι εμείς μαζί τους και όλη η Ευρώπη. Μπράβο! Ζήτω ο εκδημοκρατισμός στην Τουρκία.

Αλλά, που να πάρει, γιατί δεν είδαμε ποτέ καμιά διαδήλωση Τούρκων να αντιδρούν για την κατοχή της Κύπρου με 40.000 δικούς τους στρατιώτες ή για τις επιθέσεις κατά των Κούρδων ή για την πολιτική Σουλτάνου στο Παλαιστινιακό και στη Συρία, ή για τις ασταμάτητες στρατιωτικές παραβιάσεις στο Αιγαίο;

Ασφαλώς και ως δημοκράτες, που ασπαζόμαστε τις ευρωπαϊκές αξίες για τα ανθρώπινα δικαιώματα, οφείλουμε να τασσόμαστε στο πλευρό κάθε λαού, που παλεύει για δημοκρατία. Αλλά, όταν μιλάμε για την Τουρκία, είναι αδύνατο να διαχωρίζουμε τα δικά μας προβλήματα και να αγωνιούμε για τα προβλήματα των Τούρκων ως να είναι κάτι άλλο, άσχετο.

Γιατί, εκδημοκρατισμός στην Τουρκία δεν μπορεί να υπάρξει αν δεν τερματιστεί η κατοχή της Κύπρου, οι πολεμικές απειλές στη Μεσόγειο, η πολιτική γενοκτονίας και εθνικών εκκαθαρίσεων, οι βλέψεις στη Θράκη και στο Αιγαίο... Διότι, απλούστατα τέτοιες πολιτικές είναι απολύτως δικτατορικές και είναι αδύνατο ένα καθεστώς να λειτουργεί δημοκρατικά στο εσωτερικό και φασιστικά -επεκτατικά στο εξωτερικό.

Η ΑΥΓΗ

Όσα δεν είδε ο Κ. Παπούλιας στην προβλήτα της COSCO

Ανανδρανιστάκης Γ.

Προτού επισκεφθεί την προηγούμενη εβδομάδα την προβλήτα II, την προβλήτα όπου δραστηριοποιείται η Cosco, ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας έπρεπε απαξίπαντος να περάσει και από την προβλήτα I, την οποία διαχειρίζεται ο ΟΛΠ. Αν πέραγε από εκεί, άλλωστε το I προηγείται του II, και συναντούσε τους ελάχιστους εργαζόμενους που έχουν απομείνει, θα απέφυγε επιμελώς να πει μπροστά στον φουσκωμένο από υπερηφάνεια Captain Κίου ότι «όταν οι συνθήκες είναι σωστές, τότε και οι εργαζόμενοι μπορεί να αποδίδουν καλύτερα», ή ότι «ήταν μια θαύμασια επίσκεψη και έζησα ακριβώς αυτή την αποδοτικότητα της ελληνοκινεζικής συνεργασίας».

Δυστυχώς, ο κ. Παπούλιας δεν συμβουλευθηκε τους εργαζόμενους στον ΟΛΠ, οπότε εκείνοι του έστειλαν χθες ανοιχτή επιστολή με την οποία τον πληροφορούν ότι η προβλήτα της Cosco, που τόσο θαύμασε, κατασκευάστηκε από το Ελληνικό Δημόσιο και είχε κόστος 300 εκατομμύρια ευρώ. Η προβλήτα αυτή παραχωρήθηκε εν συνεχεία στους Κινέζους, με αποτέλεσμα να χαθούν 450 από τις υπάρχουσες θέσεις εργασίας και, σα να μην έφτανε αυτό, το Ελληνικό Δημόσιο αναγκάστηκε να κατασκευάσει το 2010 και άλλη προβλήτα, την προβλήτα I του ΟΛΠ, που στοίχισε 190 εκατ. ευρώ.

Εντάξει, χάθηκαν 450 παλαιές θέσεις εργασίας, αλλά δημιουργήθηκαν 1.000 καινούργιες, τόσες είναι, το είπε και ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας. Αν ρωτού-

σατε, κύριε Πρόεδρε, την Επιθεώρηση Εργασίας, θα διαπιστώνατε ότι στην προβλήτα της Cosco απασχολούνται μόλις 260 εργαζόμενοι, λένε στην επιστολή τους τα σωματεία. Μόνο 260; Τι απέγιναν οι υπόλοιποι, δεν υπάρχουν ή κάποιος τους κρύβει από την Επιθεώρηση; Δύσκολο να απαντηθεί το ερώτημα, διότι, όπως αποκαλύπτουν και πάλι οι εργαζόμενοι στον ΟΛΠ, «στην προβλήτα της Cosco δεν υπάρχουν Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας, καθώς και δυνατότητα λειτουργίας συνδικαλιστικών οργανώσεων, όπως ορίζει το Σύνταγμα της χώρας μας. Είναι γνωστό ότι είναι η μοναδική προβλήτα στην Ευρώπη που δεν αναγνωρίζονται συνδικαλιστικά δικαιώματα, καθώς και δυνατότητα σύναψης ΣΣΕ». Όσο για το τρένο, που τόσο εντυπωσίασε τον κ. Παπούλια, «έγινε το 2006, μετά από συμφωνία μεταξύ ΟΛΠ και ΟΣΕ, και αυτό αποσιωπάται και επικοινωνιακά επιχειρείται να πιστωθεί ως επένδυση της Cosco». Το τρένο φεύγει στις οκτώ.

Κι όμως, πολύ καλά έκανε ο κ. Παπούλιας και επισκέφθηκε την προβλήτα της Cosco. Εκεί εξελίσσεται το αναπτυξιακό μοντέλο που μας ετοιμάζουν, η Ελλάδα που μας ετοιμάζουν: Προνομιούχες υποδομές κατασκευασμένες από το Ελληνικό Δημόσιο, που παραχωρούνται έναντι πινακίου φακής σε ξένους επενδυτές, οι οποίοι εγκαθιστούν, με την ανοχή των κυβερνήσεων, καθεστώς εργασιακής δουλοπαροικίας, χωρίς ελέγχους, χωρίς συμβάσεις, χωρίς συνδικάτα.